

Οκτώβριος 2019

Τηλ: 210-96 52 336
pinteris@hotmail.com

Η Εφημεριδούλα

Τεύχος 266 Χρόνος 33ος

Εκδότης: Γιώργος Πιντέρης, Ph.D. Ψυχολόγος - Συγγραφέας

Το διεθνές και το Τούρκικο δίκαιο

Ένα χρόνο μετά το τέλος του Α Παγκοσμίου Πολέμου (1919), δημιουργήθηκε η Κοινωνία των Εθνών. Ιδρύθηκε κατόπιν Αμερικανικής πρωτοβουλίας και υπήρξε η πρώτη προσπάθεια για συνεννόηση όλων των κρατών πάνω στα προβλήματα που απασχολούν την ανθρωπότητα.

Όμως, η Κοινωνία των Εθνών δεν κατάφερε ν' αποτρέψει τον Β Παγκόσμιο Πόλεμο. Γιατί; Διότι δεν είχε **εκτελεστική εξουσία**, δηλαδή δεν είχε τρόπους να επιβάλλει τις αποφάσεις της. Ο Σύνδεσμος δεν διέθετε δική του στρατιωτική δύναμη και έτσι βασιζόταν στις Μεγάλες Δυνάμεις για να επιβάλλει τα ψηφίσματά του, τις οικονομικές κυρώσεις που αποφάσιζε, ή για την παροχή στρατευμάτων, όταν χρειάζονταν από τον Σύνδεσμο. Ωστόσο, οι Μεγάλες Δυνάμεις ήταν συχνά απρόθυμες να διαθέσουν στρατεύματα για αυτούς τους σκοπούς. Ο τότε γηγέτης της Ιταλίας Μπενίτο Μουσολίνι δήλωσε χαρακτηριστικά ότι «ο Σύνδεσμος είναι πολύ καλός στο να επιβάλλεται όταν οι σπουργίτες φωνάζουν, αλλά εντελώς αδύνατος όταν κυνηγούν οι αετοί». Για παράδειγμα, καταδίκασε η Κοινωνία των Εθνών την επιθετικότητα της Ιταλίας προς την Αιθιοπία και ο Μουσολίνι τους...έγραφε κανονικά. Το ίδιο γινόταν και με τις επεκτατικές και επιθετικές τάσεις της Ναζιστικής Γερμανίας.

Ένα χρόνο μετά το τέλος του Β Παγκοσμίου Πολέμου ιδρύθηκε το 1945 ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ) από τις χώρες που νίκησαν και αρχικά είχε 51 μέλη. Σήμερα αριθμεί 193 κράτη μέλη, δηλαδή σχεδόν όλα τα διεθνώς αναγνωρισμένα ανεξάρτητα έθνη. Με βάση την εμπειρία από την αποτυχημένη απόπειρα της Κοινωνίας των Εθνών, αυτή τη φορά έγινε κατανοητό ότι, προκειμένου να έχει ο ΟΗΕ κάποια ουσιαστική επιρροή ήταν απαραίτητο να έχει τρόπους να μπορεί να επιβάλλει τις αποφάσεις του. Έτσι, το 1948 δημιουργήθηκε η Ειρηνευτική Δύναμη του ΟΗΕ, ένα δυναμικό μέσο με σκοπό να βοηθήσει αντιμαχόμενες χώρες ν' αποφεύγουν τις ένοπλες συγκρούσεις και να δημιουργεί συνθήκες για τη διατήρηση της ειρήνης. Διακρίνεται τόσο από την οικοδόμηση της ειρήνης και την ειρήνευση, όσο και από **την επιβολή της ειρήνης**. Οι ειρηνευτικές δυνάμεις συντίθενται από την συμβολή μελών-κρατών του ΟΗΕ σε εθελοντική βάση. Από τις αρχές του

ΨΥΧΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Στις 10 Οκτωβρίου είναι η παγκόσμια ημέρα της ψυχικής υγείας η οποία εστιάζει φέτος στην πρόληψη των αυτοκτονιών. Το ηλεκτρονικό περιοδικό **Ψυχογραφήματα** έχει ένα αφιέρωμα πάνω στο θέμα αυτό. Εκεί θα βρείτε κι ένα δικό μου άρθρο. Για να το διαβάσετε, πατήστε εδώ.

<https://www.psychografimata.com>

2014 το συνολικό μέγεθος της ειρηνευτικής δύναμης υπολογίζεται να είναι 98.200 μονάδες αστυνομικών δυνάμεων, στρατευμάτων και στρατιωτικών εμπειρογνομόνων. Ο στρατός του ΟΗΕ είναι γνωστός σαν «κυανόκρανοι» διότι φοράνε γαλάζια μπερέ. Αποτελείται από 90.905 ένοπλους σ' ένα σύνολο 111.500.

Στα πρώτα χρόνια της λειτουργίας της η Ειρηνευτική Δύναμη του ΟΗΕ είχε πολύ πιο ενεργητικό ρόλο σε σύγκριση με τώρα. Θυμάμαι τους στρατιώτες του ΟΗΕ που κυκλοφορούσαν στην Αίγυπτο μετά την κρίση της διώρυγας του Σουέζ το καλοκαίρι του 1956.

Το ίδιο είχε συμβεί και με τη Λωρίδα της Γάζας όπου η Ειρηνευτική Δύναμη είχε παρεμβληθεί στα σύνορα Ισραήλ - Παλαιστίνης. Το σκεπτικό την εποχή εκείνη ήταν πως όποια χώρα επιτεθεί στην Ειρηνευτική Δύναμη του ΟΗΕ είναι σαν να επιτίθεται στην ανθρωπότητα.

Όμως, πέρασαν τα χρόνια και σταδιακά με τη μία απόφαση ή την άλλη, η εκτελεστική δύναμη του ΟΗΕ το 2019 δεν έχει και πολύ σχέση μ' εκείνη της περιόδου 1950 -1970. Ας πάρουμε το παράδειγμα της Κύπρου: Στις 20 Ιουλίου του 1974 η Τουρκία με τη στρατιωτική επέμβαση στην Κύπρο (Αττίλας 1) κατέλαβε ένα σημαντικό τμήμα του νησιού.

Στις 25 Ιουλίου, κατόπιν συστάσεως του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, συνήλθε στη Γενεύη «Τριμερής Διάσκεψη», με τη συμμετοχή των Υπουργών Εξωτερικών των τριών εγγυητριών δυνάμεων, Ελλάδας Γεωργίου Μαύρου, Τουρκίας Τουράν Γκιουνές και Μεγάλης Βρετανίας Τζέιμς Κάλαχαν, προκειμένου να αναζητήσουν λύσεις για την άρση της διαμορφωθείσας κατάστασης στην Κύπρο. Ύστερα από έντονες συζητήσεις, οι τρεις υπουργοί υιοθέτησαν στις 30 Ιουλίου έκθεση εμπειρογνομόνων, αποτελούμενη από τέσσερα σημεία:

- Ουδεμία στρατιωτική επέκταση πέραν των γραμμών της 30ης Ιουλίου.

- Δημιουργία ζώνης ασφαλείας γύρω από τις θέσεις που κατείχαν οι Τούρκοι.

- Επιστροφή στους Τουρκοκυπρίους όλων των στρατιωτικών θυλάκων που είχαν καταληφθεί από ελληνικής πλευράς.

- Βαθμιαία μείωση των στρατιωτικών δυνάμεων στο νησί.

Στις 14 Αυγούστου του 1974 ο τουρκικός στρατός εξαπολύει νέα σφοδρή επίθεση σε όλα τα μέτωπα της Κύπρου («Αττίλας 2»). Τη συνέχεια τη γνωρίζουμε όλοι. Αυτό που μας ενδιαφέρει εδώ είναι **η ανικανότητα του ΟΗΕ να επιβάλλει οποιαδήποτε απόφασή του στην Τουρκία**.

Από το 1974 μέχρι σήμερα, έχουν ληφθεί διάφορες αποφάσεις κι έχουν γίνει διάφορες διακηρύξεις από τον ΟΗΕ για το ζήτημα της Κύπρου χωρίς αυτό να έχει καμία επίπτωση στην Τουρκία.

Τώρα μάλιστα, οι Τούρκοι ισχυρίζονται ότι τα κατεχόμενα εδάφη καθώς και η υφαλοκρηπίδα της Κύπρου σ' εκείνη την περιοχή τους ανήκουν και ο Ερτογάν ξεδιπλώνει χάρτες κάποιας «γαλάζιας πατρίδας» οι οποίοι προεκτείνουν τις διεκδικήσεις της Τουρκίας μέχρι νοτίως της Κρήτης. Μ' άλλα λόγια έχει δημιουργήσει ένα δικό του Τούρκικο δίκαιο το οποίο αγνοεί πλή-

COOLMATTERTECHS

Υποστήριξη Υπολογιστών

210 422 5065

210 422 6665

6931 251 421

πως το Διεθνές δίκαιο.

Το ερώτημα είναι μέχρι πού μπορεί να το τραβήξει και μέχρι πού θα φτάσει αυτή η ανοχή εκ μέρους του ΟΗΕ; Όμως μια ανάλογη στάση απέναντι στην Τουρκία κρατάει και η Ε.Ε. η οποία από τη μία καταδικάζει την παραβίαση της συμφωνίας που κάνει η Τουρκία πάνω στο θέμα των μεταναστών και των προσφύγων κι από την άλλη, δεν κάνει τίποτα στην πράξη. Αποτέλεσμα να γεμίζουν οι Λέσβος, η Σάμος, η Χίος και τα γύρω νησιά καθημερινά κυρίως με μετανάστες και πρόσφυγες. Τελικά τι ισχύει; Το Διεθνές ή το Τούρκικο δίκαιο;

To Site

www.pinteris.gr

σχεδιάστηκε και υποστηρίζεται από

ProgressNet

- ▶ Κατασκευή ιστοσελίδων & e-shop
- ▶ Ανάπτυξη Web - Mobile εφαρμογών
- ▶ Ανάπτυξη πληροφοριακών συστημάτων

www.progressnet.gr 211 18 28 724

Ασπούδατοι γονείς

Ο μοναχογιός είναι 24. Δεν έχει σπουδάσει τίποτα, κάνει δουλειές του ποδαριού και φυσικά, ζει με τους γονείς του. Όμως, «τα ξέρει όλα» κι έχει αναπτύξει φασιστικές απόψεις όπως ότι μας ψεκάζουν, η ανωτερότητα της αρχαίας Ελλάδος, η συνομωσίες των εβραίων, ο κίνδυνος από τους πρόσφυγες και μετανάστες και ό,τι περιλαμβάνει ο φασιστικός μπαξές. Τα γράφω αυτά, όχι διότι το είδος σπανίζει, αλλά επειδή είναι πολύ συχνό: Νέα παιδιά ανάμεσα στα 18 και τα 30 που δεν ξέρουν πού τους πάνε τα τέσσερα, και παράλληλα έχουν έναν πληθωρισμό αυτοπεποίθησης που είναι εντελώς «φουσκίσιο» διότι δεν βασιζεται πουθενά. Η αυτοπεποίθηση θέλει αποδεικτικά στοιχεία. Όχι μόνο για να πείσεις τους άλλους, αλλά και για να πείσεις κυρίως τον εαυτό σου.

Θα μου πεις: «Καλά. Αφού δεν έχουν αποδεικτικά στοιχεία πώς έχουν αυτοπεποίθηση»; Έχουν αυτοπεποίθηση διότι η μαμά και ο μπαμπάς δεν τους έχουν αφήσει ν' αντιμετωπίσουν τις φυσικές συνέπειες των πράξεών τους. Παραδείγματα:

Η 16χρονη Ελεάνα κλέβει ένα βράδυ το αυτοκίνητο του πατέρα της και τρακάρει με αποτέλεσμα να την πιάσουν να οδηγεί χωρίς δίπλωμα και να οδηγηθεί στο τμήμα της περιοχής. Ποιες θα ήταν κανονικά οι φυσικές συνέπειες των πράξεών της; Σίγουρα θα πέρανε τη νύχτα στο τμήμα και την άλλη μέρα θ' αντιμετώπιζε

τον εισαγγελέα ανηλίκων. Τα υπόλοιπα τα μαυτεύεις.

Όμως η Ελεάνα τηλεφώνησε στον μπαμπά, ο οποίος εκτός από εύπορος, ήταν και δημοτικός σύμβουλος. Μέσα σε δέκα λεπτά ο μπαμπάς ήταν στο τμήμα. Δήλωσε ότι οδηγούσε εκείνος, έκανε και μια ασφαλιστική δήλωση ότι αναλαμβάνει πλήρως την ευθύνη και στα επόμενα 10 λεπτά η Ελεάνα ήταν στο σπίτι. Μπορεί ν' άκουσε τον εξάψαλμο από τη μάνα της, όμως ...ήταν στο σπίτι. Τι έμαθε λοιπόν από αυτή την εμπειρία; Έμαθε πως ό,τι και να γίνει, ο μπαμπάς της θα τη γλιτώσει.

Ο Σωτηράκης τρώει μια πεντάρα αποβολή γιατί τον πιάσανε να κάνει κοπάνα. Την άλλη μέρα το πρωί η μαμά πηγαίνει στο Λυκειαρχή. Παρόλο που ο άνθρωπος προσπάθησε να της εξηγήσει πως δεν είναι σωστό ν' ανακαλέσει την τιμωρία, εκείνη επέμενε λέγοντας ότι θα μείνει πίσω στα μαθηματικά που μόλις τώρα είχε αρχίσει να καταλαβαίνει και ότι θα τον τιμωρήσει εκείνη. Ο Λυκειαρχής ανακαλεί. Κι ο Σωτηράκης τι έμαθε; Έμαθε πως η φυσική συνέπεια από μια κοπάνα είναι να σε γλιτώσει η μάνα σου από την αποβολή και μετά να σου φωνάζει.

Γενικά, αν συνοψίσουμε πώς βιώνουν την πραγματικότητα αυτά τα παιδιά θα είχαμε αυτή την εικόνα: Πέφτει με αλεξίπτωτο το οποίο δεν λείει ν' ανοίξει και μέχρι τα τελευταία 30 μέτρα από το έδαφος πιστεύει ότι στο τέλος κάτι «μαγικό» θα συμβεί και θα γλιτώσει.

Η πρόθεσή μου εδώ, δεν είναι να κατηγορήσω τους γονείς. Άλλωστε το να είσαι γονιός είναι σχεδόν συνώνυμο με το να νιώθεις ένοχος: Όλο και κάτι θα μπορούσες να είχες κάνει καλύτερα. Σ' αυτό σου έχω ένα αντίδοτο: Έκανες ό,τι καλύτερο ήξερες εκείνη την εποχή.

Πολύς κόσμος κατηγορεί τους γονείς. Το θέμα είναι ποιος τους διδάσκει; Το να είσαι γονιός είναι επάγγελμα: Αναλαμβάνεις την εικοσιτετράωρη (αρχικά) ευθύνη για τη σωματική, ψυχική και πνευματική ανάπτυξη ενός πλάσματος που έφερε στον κόσμο. Αν αυτό δεν είναι επάγγελμα, τότε τι είναι επάγγελμα; Κι όμως, αυτό το τόσο ντελικάτο επάγγελμα το ασκούμε ασπούδατοι. Αποτέλεσμα; Οι μπούληδες που ανάφερα στην αρχή του άρθρου.

Χρόνια τώρα υποστηρίζω πως στις δύο τελευταίες τάξεις του Λυκείου (αν όχι και στο πρώτο έτος όλων των πανεπιστημιακών σχολών) να συμπεριλαμβάνονται και τα εξής μαθήματα:

1. Επικοινωνία
2. Διαπαιδαγώγηση
3. Σεξουαλικότητα

Δεν έχει καμία σημασία αν σπουδάζεις δικηγόρος, οδοντίατρος ή αρχιτέκτων. Κατά πάσα πιθανότητα κάποτε θ' αποκτήσεις παιδιά. Κι εκείνη πια την εποχή, δεν θα έχεις χρόνο για να κάτσεις στα θρανία.

Γιατί αυτά τα τρία μαθήματα; Η επικοινωνία είναι απαραίτητη σε οποιονδήποτε τομέα της ζωής μας, από τη συντροφικότητα και την εργασία μέχρι το μέγλωμα παιδιών. Το 80% των ανθρώπων δεν ξέρουν ν' ακούν. Όσο δεν το αντιλαμβάνονται, νομίζουν ότι ξέρουν. Στους 10 ανθρώπους με τους οποίους έχει τσακωθεί κάποιος διαπιστώνουμε ότι ο τσακωμός προήλθε από παρεξήγηση, δηλαδή από τον κανόνα που λέει «μήνυμα που εστάλη δεν είναι απαραίτητα μήνυμα που ελήφθη». Για την αναγκαιότητα του μαθήματος της διαπαιδαγώγησης μιλήσαμε αναλυτικά πιο πριν. Όσο για τη σεξουαλικότητα: Αν πάρεις οποιονδήποτε από μας και τον ρωτήσεις «μέχρι να γίνεις 20 χρονών, πού έμαθες ό,τι ήξερες για το σεξ»; οι περισσότεροι θα σου πουν «από τους συμμαθητές μου, στο διάλειμμα». Και «οι συμμαθητές στο διάλειμμα» πού τα έμαθαν; Από ...τους συμμαθητές στο διάλειμμα. Το αποτέλεσμα είναι ένα μεγάλο ποσοστό των σεξουαλικών προβλημάτων που έχουν οι άνθρωποι να οφείλονται σε λάθος πληροφόρηση. Το 1978 ήμασταν 30 επαγγελματίες γιατροί, ψυχολόγοι, κοινωνικοί λειτουργοί, και ψυχιατρικές νοσηλεύτριες που παρακολουθήσαμε ένα σεμινάριο σεξουαλικότητας με τους δύο (τότε) κορυφαίους σεξολόγους, τον Bill Masters και τη Virginia Johnson. Στην αρχή μας έδωσαν ένα ερωτηματολόγιο με 100 ερωτήσεις πάνω στο σεξ της μορφής «σωστό – λάθος». Ο καλύτερος από μας πήρε 67%, που σημαίνει τα 33% από αυτά που ήξερε ήταν λάθος. Φαντάσου λοιπόν τι γίνεται με το μέσο άνθρωπο...

Γιώργος Πιντέρης, Ph. D.
Ψυχολόγος

Εαυτέ μου,
σταμάτα να κατέβω!

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ ΚΑΒΓΑΔΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ
ΜΑΘΕ Ν' ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙΣ ΣΥΝΕΙΔΗΤΑ

Συνεδρίες μέσω Skype
(εκτός Αττικής)
Πληροφορίες
pinteris@hotmail.com
ή 210 - 96 52 336